

Szili Katalin a Loch Ness-i szörny?

A szerb állam még mindig nagyon keveset tesz annak érdekében, hogy a különböző nemzetiségek közötti feszültség mérséklődjön. A Délvidéken továbbra sincs multietnikus rendőrség, hogy csak a legkirívóbb példát említsem. Ilyen körülmények között vállaltuk fel, hogy létrehozunk egy intézményt, amely a délvidéki magyarság problémáival foglalkozik, elsősorban emberi jogi perspektívából. Munkánk során több olyan eset is volt, amikor úgy láttuk, hogy a magyar diplomácia nem áll ki a határon túli magyar ügyek mellett – ezt legtöbbször szóvá is tettük.

Intézményünk (Emberi Jogi Központ) már több mint másfél éve nem részesült magyar állami támogatásban, miközben a kormány százmilliókat költ különböző projektekre – például tolerancia-programokra. (Nem mellékes körülmény, hogy nagyon sokan megkérdőjelezik ezeknek a programoknak a hatékonyságát.) Göncz Kingához intézett levelünkben felhívtuk a külügyminiszter asszony figyelmét, hogy vállalhatatlan az a magatartás, amely a magyar diplomáciát jellemzi, főként, ha figyelembe vesszük, hogy a kormányban és a kormány munkáját segítő háttérintézményekben magukat liberálisnak valló politikusok töltenek be meghatározó pozíciókat – ennek ellenére az emberi jogok problematikája továbbra is háttérbe szorul.

Kilátástalan helyzetünkkel kapcsolatban többek között a szabadkai főkonzult is megkerestük, aki Szili Katalinhoz utalt bennünket. Talán nem véletlenül, hiszen a toleranciaprogramok kapcsán Szili Katalin többször is járt a Délvidéken, illetve megnyilvánult a

délvidéki magyarság problémáival kapcsolatos kérdésekben.

A közelmúltban itt járt Törzsök Erika, a Miniszterelnöki Hivatal Nemzetpolitikai Ügyek Főosztályának főigazgató asszonya, civil szervezetek, illetve különböző intézmények képviselőivel találkozott. A főigazgató asszony szakmai szempontból pozitívan értékelte munkánkat, viszont rossz néven vette, hogy Szili Katalinnal is felvettük a kapcsolatot. Miközben több tucat levelet elküldtünk közéleti személyiségeknek – a legkülönbözőbb profilú intézményeknek, egyesületeknek -, a Nemzetpolitikai Ügyek Főosztályának főigazgató asszonyát kimondottan Szili Katalinhoz írt levelünk hergelte fel, vajon miért? Tönkre tenni egy intézményt, csak mert a konzul kérését tiszteletben tartva, segítségért mertünk fordulni Szili Katalinhoz – ekkora lenne a feszültség kormányoldalon belül? (Elszomorító, de itt is megmutatkozott, divat ma „kioktatni” Magyarországon.)

Az eset kapcsán egyértelművé vált, a két tábor „kóstálgatja” egymást, és úgy tűnik, a határon túli terep fölöttébb alkalmas erre. Egyfajta erőpróba ez, nagygyakorlat, most épp egy határon túli magyar intézmény számlájára. Mi már azon sem lepődnénk meg, ha a szabadkai konzulátust – a megszorítások jegyében – Mandzsúriába helyeznék át, legalább a konzulátus munkatársai is egy életre megtanulnák, hogy Szili Katalin továbbra is persona non grata.

Emberi Jogi Központ, Szenttamás
www.humanrightscenter.net

